

Előfizetési árak:

Helyben:
Egész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 f.

Vidéken:
Egész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Vajda B. Utóda könyvnyom-
dája Szentés, Kossuth-té

Egyes példányok kapható:

Lapunk könyvnyomdájában
valamint lapkiadóinknál
kikérelt lapok előfizetésre is
megrendelhető.

Megjelenik hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő:
GÁLFY SÁNDOR

Hirdetések árát,
valamint nyilttéri közleményeket kiadóhivatalunk méret
szerint a legutányosabban számít.

Vidéki ujságírás.

— Július 22.

A vidéki ujságíró és ujság helyzete lényegesen elűt a fővárositól. A fővárosi ujságíró magasabb nézőpontból foghatja föl hívtatását, mert nem él azon személyek között, akikkel a tolla foglalkozik. Mert mi kára vagy baja lehet abból, ha szigorú kritikát mond a kormány tagjairól, a főkapitányról, a főpolgármesterről vagy akármilyen országos potentátról? A magán életben a legkritikább esetben van csak éritkezése a főváros, vagy az ország uraival és így nem kell tartania attól, hogy a kávéházból, a kaszinóból, vagy a társaságából kinéznek. Még kevésbé kell attól tartania, hogy elfoljonolják, ahogy a legutóbb is két ujságíróval történt. Ezzel nem akarjuk a két ujságíró ügyét menteni, miután az ügyeket behatóan nem ismerjük. Csak azt akarjuk ezzel kidomborítani, hogy a vidéki ujságíróknak ezerszerre több személyi tekintettel kell lennie, amikor az ujságot írja, ha nem akarja magát városában lehetetlenre, gyűlöltté tenni és boldogulni kíván. Szólv igazat betörnek a fejed. Ezt a közmondást mondta a vidéki ujságíróra csinálták volna.

Aki becsületet ujságíró és hívtatásának neességét átérzi, aki harcoss az igazságnak, az nagyon sokszor nem lehet tekintettel személyekre mert épen a közérdek, amelynek szolgálatában áll, követeli meg, hogy bizonyos személyeknek nem tetsző eseményeket vagy kommentárokat írjon meg. Kislelkű, rövidlátó ember az, aki emiatt fordít az ujságírás és az az ujságíró ellen, aki ilyen esetekben nem egyéb, mint az itélő közvélemény végrehajtó közege. Hiszen épen abban áll az ujságírás közszükségletet kielégítő, magasztos hívtatása, hogy ellenőrizze, a társadalom vezetésére hívtott emberek működését és azt érdeme szerint dicsérje vagy rosszaszja. Gondoljuk csak meg, hogy mesoda elfajult viszonyok kapának lábra a vármegyénél, a városnál közintézményeinknél és a társadalomban, ha itt nem lenne ellenőrző cherubként a közvélemény itélő-zeke, a vidéki és a fővárosi sajtó. Ezért képezik alkotmányos életünknek egyik alapvető momentumát a sajtószabadság, amelyet a szabadságnak minden igaz barátja védelmez, dacára annak, hogy itt is, ott is merülnek fel visszaélések a sajtó téren.

De ezeket a visszaéléseket nem szabad kivételés szigorral elbirálni, mert hiszen gyarló emberi intézmény a sajtó is. Minden országnak és minden város közönségének olyan sajtója van, amelyet megérdemel. Ez az egész világon elismert igazság.

Gondoljuk meg ezt mindazok, akik

bármí okból is neheztenek az ujságíróra. Amikor mi a közérdeket védelmezzük, akkor nem lehetünk tekintettel minden irányban, mert hiszen, ha mindenkit csak dicsérni fogunk, ha minden rosszat, károcsat és szenyest elhallgatunk, akkor mindenki tudni fogja róltunk, hogy csak dicséretekből és hazugságokból élünk s a lapokat a kutya se fogja olvasni.

Igazmondással a sajtó sohasem üt sebet a társadalom testén. Valamint a büntetőbírótság sem ért a társadalomnak büntető itéleteivel. A sajtó hatalmával való visszaéléseknek legszigorubb bírái a tisztességes ujságírók, akik — Istennek hála — még a túljomónál is nagyobb többségben vannak Magyarországon. Ezért elfogult és rosszasjú ember az, aki a magyar sajtót néhány becstelen tagjával azonosítja.

Fogadatlan prókátorság.

Meggzólt a nagy dob!

Az Alföldi Ellenzék, mint védő.

Valami igazságféle.

Vasárnapí cikkem nem maradt szó nélkül. A nagydob meggzólt és kegyetlenül akar dűbörögni. De nemcsak dűbörögni, hanem kegyetlenül össze is törti engem, azért mert a katonabandás komédia ellen felemelem a szavamat. Hát csak dűböröggön az a nagy dob. Mink csak megállunk a magunk igaza mellett, Bármennyire fáj és zokon esik az egyik laptársunknak sőt még abban sem hagyjuk a dolgot. Mert nem a kánikullai cikkhiány adta az én kezembe a tollat. A „Szentési Lap” nem „Alföldi Ellenzék” ahol a legfagyasztóbb és zuzmarás téli hidegben is észvesztett kankánt jár a kánikullai cikkhiány s a Duma, meg a keleti kérdések, a spanyol udvari intrikák végezetül a Fülöp szigeték gazdasági helyzete képezik a legfontosabb és mindenek fölött a legkedvesebb laptóteléket. Hogy ehez a kutya se szagúl, azzal a fene sem törődik.

De ez a legkevésbbé fontos. Nem is erről kívánok beszélni, hanem a laptárs fogadatlan prókátorságáról. Ott véd, ahol értelme nincs. Arról beszél, amiről én nem beszéltem. Lehet, hogy ez a kánikulla hatása, amiről tenni ninesen módomban.

A lepényevés, meg más ilyen csepürágás; kiment a divatból. Arra semmi

sükség. De az érdeklődés felköltésének vannak más eszközei is, mint a katonabanda. Ha a tisztelt rendezőség eleményessége a lepényevésnél és zsákba futásnál tovább nem terjed arról nem tehetek; de kiki csak azt cselekedje, amihhez meg vagyon a kellő tehetsége. A tisztelt katonabanda multkori itt tartózkodása alatt különben is beremekelt. Két magyar nótát tudott összeesen: „Piros-piros-piros” és „Összeverem sarkantyúmat.” Hogy azután nekünk csak a változatosság kedvéért miért kellene a katonabanda? — rábizom a fogadatlan prókátor laptársra. Hogy Szentésen nem lehet katonabandát kapni? Ez nem mentség. Mégha lehetne kapni is, még azon esetben sem kellene.

Ami pedig azt illeti, hogy az idegenből való vásárlásért a közönséget miért nem támadom meg, hát ha már a kérdés felvetődött és épen az Alföldi Ellenzék vetette föl, nyiltan megfelelek. Két éve, mint az „A. E.” munkatársa irtam én erről a kérdésről cikket; de az a cikk nem jelenhetett meg. *Nem pedig azért, mert a tisztelt laptárs nyomdai üzeméhez szükséges minden papírt, testéket, anyagot idegenből, Bécsből, Galiciából hozat, tehát épen saját magát csepülte volna agyon — jogosan — az „A. E.” ha az a cikk megjelenik.*

Es ez a körülmény, mert felvetődött az, hogy ez vagy amaz miért nem íródott meg eddig, feljogosít arra, hogy nyiltan beszéljek. Nem lehetett épen azért mert a t. laptárs dolgozó társa voltam — és ott az apró üzletkék tettettek. Azok az üzletkék, amelyek hoztak. A — konyhára tudnillik. Így van ez és nem másként. Ott van például a „Jegyesek albuma”-féle komédia. A t. laptárs megirt egy kegyetlenül erős cikket két szentesi kereskedő ellen. Leszedett róluk mindent, ami a tisztesség mázát is megtartotta volna még rajtuk. Másnap azonban napnál fényesebbre valának csiszolva, kifogástalan gentlemenekké visszaformálva. Hatott az a komoly hetvenöt koronácska, amelyet a megtámadott két kereskedő fizetett a nyilatkozat megjelenéséért.

De ez nem vág ide. Elhagyhattam volna; de ez olyan keserű igazságféle, amelyet mint épen egyik erős okát az én kiválasomnak a lap kebeléből, — hamarabb, mint gondoltam, — de ki kellett mondanom. („Te akartad Dandin György”!)

Ami a fogadatlan prókátorság azon állítását illeti, hogy hiszen a színész, bűvész, csepürágó, kabaret és a jó ég tudja még mifele, mind pénzért keresni jön ide és nem pedig a pénzt itt hagyni.

hát akkor miért bűn, ha a kereskedő ifjúság a katonai bandát hozza, egyszerűen és nyíltan megválaszolhatók rá azzal, hogy katonai banda nekünk szentesieknek nem kell és hozzá teszem, hogy egyenesen a jótékony fogalmával való visszaélésnek tekintem, ha egy mulatság rendezésénél csupán a zenére többet költ rendezőség, mint amennyit az egész mulatságra szabad volna költeni.

Egyébként kiki a saját feje szent jár, ki erre indul, ki arra. Megmondtam mult cikkemben, hogy a közvélemény ítéljen. Ehhez pedig nem kell prókátor. Se fogadott se fogadatlan. Ha ez utóbbi fizetésére valaki pályázik — tessék! Nem veszi el előle senki.

Gálfy Sándor.

Csődöt mondott a politizálás!!

Az „Alföldi Ellenzék”

szánja-bánja!!!

Füfel mint süket disznó

a búzában!!

Az Alföldi Ellenzék legutóbbi számában, a melyben a honvédenek fogadatlan prókátorává szegődött, azzal vádol meg bennünket, hogy azért irunk a katonabanda Szentesre hozatala ellen, mert a kánikulla nem nyújtott más témát cikk megírására.

A lapotárs vádjára annyit felelünk, hogy nekünk mindig van és lesz is helyi témánk, amelyből cikkeket írunk. Nekünk nem muszáj országos sőt világpolitikát írni. Mi el lehetünk ezek nélkül, nem úgy mint a tisztelt lapotárs.

De ni-ni hiszen a tisztelt lapotárs,

az Alföldi ellenzék sem új mostanában világ politikát, sőt a magyar politikába se üti bele az orrát!

Hát ebben a kutya melegben nincs keleti kérdés, Oroszországban minden csendes, befejezést nyert volna az önálló vánterület, a magyar bank ügye, hogy ezekről nem érdemes volna írni-írni?

Oh nem!

Minden nap történnek úgy a külföldön, mint idehaza fontos dolgok, a melyekről hosszú lére eresztett közleményt lehetne kiollosni, vagy a nemzeti kormány által fizetett könyvnyomatos lapokból egy-egy cikket átvenni.

De ezt nem teszi a lapotárs! Az ollónak nincs dolga, ha politikai cikk átnyírásáról van szó. A kormány könyvnyomatosai is pihenhetnek, mert politizálnak. Az Alföldi Ellenzék ugyanis mostanában irtózik a politikai közleményektől.

Hogy miért?

Azért mert arra nagy ok van!

Ha ő nem árulta el, mi megmondjuk. Hadd lássa a publikum mi az igazság. Tudja meg mindenki, a kiket illet, hogy Alföldi Ellenzék mostanában azért nem ejti bálmatba politikai cikkeivel olvasóit, mert *politizálni nem szabad*. Megtiltotta neki a szegedi királyi ügyesség.

Miért?

Egyszerűen azért, mert a lapotárs politizálására letett kaució visszavont. Az a fővárosi bank, amely letette a kauciót, a mult hónap 10-én felmondta a barátságot a lapotársnak és egyúttal bejelentette az illetékes hatóságnál, hogy ezentúl az Alföldi Ellenzék politikai cikkeiért pénzevel nem vállal felelősséget.

Hát ez egy lapnál nem volna baj. Mert ha kaució kell, lehet teremteni, de e nélkül is meglehet élni. Sőt vidéki lapra, különösen ha helyi dolgokért — önzetlenül — küzd, jobb ha nincs kaució.

nek ne udvarolt volna, nem volt szép leány kibe legalább egyszer ne lett volna szerelmes; de a házasság, az szükségtelen rossz volt előtte, először mert az asszonyokat el nem vehette, másodsor pedig egy leányka csak nem lehet örökké szerelmes! A folytonos háborúsi pedig, melyet I. Miklós minden oroszok carja hol itt hol ott folytatott, még kevésbé engedett neki időt és kedvet arra, hogy házasságra gondoljon. De Katalin túljárt az eszén: vagy házasság, vagy szakítás . . .

Az esküvőt teljes esőndben, majdnem titokban — csak a pápa és kántor jelenlétében — tartották meg.

Pár hónap mult már el azóta. Gróf Onovszky Pál főhadnagy azonban épügy folytatta szerelmi hódításait, mint azelőtt. Csaklád szőcsna . . . szemrehányások . . . és a gróf cigarettáját sodorva, nyugodtan veti oda:

Hát lelkem, hiszen nem tart vissza senki, mehatsz a merre tetszik?

— És az esküvő?

— Habaha! te bohó, nem volt az igazi esküvő. Pópa, kántor, eskü, mind — talni volt, felelé a gróf, mialatt kedélyes füstököt eresztett a levegőbe.

— Ugy?

Ezen egy szóban benne volt minden: kiadult szerelm, szégyen, guny és bosszu.

Varsó városa ünnepel: I. Miklós cár idő-

A lapotárs csupán azt a hibát követte el, hogy elfelejtette olvasóinak bejelenteni, hogy nála a politizálás csődöt mondott, mert nincs kaució. Vallomás helyett mélysegesen hallgatott, akár csak süket disznó a búzában. Lehet, hogy feledékenységből mulasztotta el a gyonást:

Hogy mi most ezt az ügyet felhoztuk, annak tudja be mindenki, mert a rendőrségtől most értesülünk, hogy a lapotárs ellen a királyi ügyesség már is megindította a büntető eljárást, miután kaució nélkül politizált.

UJDONSÁGOK.

Nyári éjen.

A „Temetés” c. ciklusból.

— Julius 22

A kétő menyholt telve csillagokkal,
Erdő mélyén kinyílt a mécsvirág . . .
A hárs most ontja hűvös illatárját,
Reszketnek titkos, halk melódiai.

Valahol messze esőndes nyári éjen
Vigan dalol egy édes kis leány . . .
Csokolja areát tűnő esti szellő.
El-elmerengnek bűvölő dalán.

Valahol messze esőndes nyári éjen
Elandalogva bús poeta jár . . .
Könnyre kiperdül eszalogy szavára,
Arcára hull a sápadt holdugár . . .

Nagy Ferenc.

— Julius 22.

A Slőjd tanfolyam berekesztése. A gyermeknevelésére annyira fontos Slőjd tanfolyam második évi ciklusát, melyet a folyó évben Lohr Lajos fővárosi tanító vezetett, kedden rekesztették be, s egyúttal kiállítás rendeztek az elkészített munkákból. A kiállításnak számos látogatója volt, a kik teljes elismeréssel adóztak egy tanfolyam vezetőjének, mint a tanfolyamban résztvevő tanítóknak. Három hét alatt meglepő eredményt tudtak felmutatni a tanítók. Meglátásolt, hogy teljes igyekezettel azon voltak, hogy mentől szebb és több dolgot produkáljanak. Nem kíméltek sem időt sem fárads-

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Paragrafus nélkül.

írta: Z. Dienes Adorján.

— Jól van hát! ha annyira köli magát a házassághoz, hát megesküszünk.

Csak ennyit mondott gróf Onovszky Pál a varsói garnizon főhadnagya, de ez elég volt Katalinnak arra, hogy túlradó holdosságában oda vesse magát széles mellére. Ő a szegény varróleány, a nagy úr neje! Az övé, a finom dámák által kényeztetett, a dűsgazdag gróf Onovszky Pál! Belatta hát a gróf, hogy a varróleánynak is van joga becsületesnek lenni: van joga ahhoz, hogy — ha kell — vonzalma árán is megvédjé becsületét. Katalin romlatlan szívébe mélyen be volt véve a gróf képe, de inkább kész lett volna azt onnan azonnal kitépni, mintsem hogy azon észbontó tervekbe beleegyezzen, melyek körébe minden fel volt véve, csak a házasság nem.

Most fölvetette ezt is. Igaz, hogy ő maga is furcsának találta ez elhatározását. Hogy is jött? Pillanatnyi behatás, rövid szenvedély, de ki volt már mondva. Eddig a házasságot a pillangós Szibériájának szokta volt nevezni, most önként száműzti magát sivatagjaira. Hiszen nem volt szép asszony Varsóban, ki-

zik falai között; eljött kibékíteni a veszekedő osztrákok és porosz. A bú-bajosok is megagadják az alkalmat, hogy panaszaikkal mindenható atyuskájuk elé járuljanak.

Sápadt, fiatal nő áll az uralkodó előtt, fuldokló zokogással adta elő épen panaszát.

A cár szigorú, de nemes vonásai első-tétlnek.

— Bizonyos vagy abban, amit mondasz, leányom?

Igen, Főlség. A másik kettő is kivallotta az alaváló tettet.

— Jól van, menj nyugodtan házádba.

Másnap váratlanul barsant meg a kaszárnya udvarának riadó kürtje. Lelekeszkadva gyülekezett tiszt és közlegény. A cár maga állott az udvar közepén, arca komoly és veszjósló volt.

— Egy oly ritka gaztelt végett hívtam össze katonáimat — szóllott — mely ritka büntetést érdemel. Onovszky főhadnagy, Kaszkov és Barinkó hadnagykok lépjenek elő. Onovszky Pál gróf főhadnagy! te házasságra léptél Pejavka Katalinnal?

— Igen, Főlség.

— Ki volt eskető pópátok?

— Főlség . . . a főhadnagy akadozott, halálsápadt lett.

— Nem tudod a nevet? Hát majd eszedbe juttatom én; Kaszkov hadnagy volt. Igen katonák! E három tiszt kicsufolta, sárba tiporta

ságot csak hogy tudásukat a Slójd téren gyarapítsák. A kiállított tárgyak három csoportba u. m. fa- agyag- és papír csoportba osztották. A fa csoportban mezőgazdasági és háztartási tárgyak, nevezetesen: méhkasok baromfi etető és szállító ketrecek, háziintenyésztő ólak, felteszerkezet, jegesládák, ruhaszáritók, kertipadok stb. voltak láthatók. Az agyag csoportban a szülői házat, az ország- térképét, növényeket, gyümölcsöket, különböző kezi eszközöket ábrázoló tárgyakat találtunk igen ügyes kivitelben. A papír csoportban a fizika és mértan körébe tartozó tárgyakat leltünk. De voltak ott a könyvtárszert körébe tartozó csinos munkák is. Az egész kiállítás arról győzött meg bennünket, hogy a tanfolyam hallgatói jól töltötték el idejüket, derekas munkát végeztek rövid idő alatt. Kíváncsok, hogy a mit a tanítók megtanultak, arra mielőbb oktassák be növendékeiket is. Könnyebben tanul az a gyerek és szivesebben látogatja az iskolát is, ha nem folytonosan bifflaztatják, hanem néha gyakorlati oktatásban is részesíti tanítója. A Slójd tanfolyam kiadásainak felét a vármegye, másik felét pedig arányosan Szentes város, Derekegyház község, a helybeli róm. katolikus, a református ág. evangélikus és izraelita egyházak fedezték. A tanfolyamon résztvevő tanítók egy-egy iskolai ülőpadot kaptak. Ezek az iskolai padok olyanok, hogy gyalupadnak is használhatók. De kaptak a tanítók még egyéb műszereket is. Így tehát módjukban áll tovább folytatni és tanítani azt amit elsajátítottak. A tanfolyamot a következő tanítók látogatták: Papp Lajos isk. igazgató, Lakos József, Varga József, Koltaszkó György, Fodor Dávid, Gallasz József Szánthó Gusztáv, Négyesi Kálmán, Szabó Antal, Vay Gizella, Szalainé, Szánthó Klára Komendat János, Paksi János, Bugyi Ferenc, Bugyi Károly, Bugyi Antal, Keeskeméti Gyula, Vajdovics György, Kőrösi Sándor és Nagy Terezy IV éves kepezés. A kiállítást kedden délben zárták be. Ekkor minden tanító megkapta gyalupadját, műszereit, az általa elkészített műtárgyokat és végre a diplomát, a mely a Slójd tanítására képesíti. Ujra említjük, hogy az elért tanulmányok szép eredményben Lohr Lajos vezető-tanítónak, oroszian része van.

Ipariskolai tanítók választása. Az ipartanodai bizottság legutóbbi ülésén foglalkozott a jövő iskolai év teendőivel. Egyebek közt elhatározta, hogy ipariskolához három évre kilenc tanítót választ, a kik közül egy

azou két legszentebb dolgot, melyek előtt épen katonáim kell, hogy minden körülmények között tétérét hajtsanak: a vallás szent rítusait és a női erényt. A rideg tény az, hogy Onorvsky gróf főhadnagy, Kaszkov és Barinkó hadnagyokat papának, illetve kántornak öltöztetve fel, egy ártatlan leányzó becsületét tette pocskékká akkor, midőn a komédiának a hazasság szímet adta. Pfüj, főhadnagy!

Katonák! halljátok ítéletemet és okujatok rajta. Én, mint az orthodox egyház feje és parancsolója, e hazasságot érvényesnek nyilvánítom, Pejavka Katalin tehát az Onorvsky grófnő címet jogosan viselendő. De — ugyanez mint egyházunk legfőbb metropolitája — érvénytelennek is mondom ki e hazasságot. Onorvsky Pál gróf főhadnagyot élethossziglan Szibériába deportálom, vagyonának örökösévé Onorvsky grófnét nevezte ki. Kaszkov hadnagy pópává kepezvén ki magát, a Kaspi-tenger meléki Bjelovsersk 200 hívőjének lelki ügyeit fogja szíven viselni; Barinkó hadnagy — mint kántor — Kuroptjsek lapp falu hívőinek áhíhatat fogja egyházi énekei által emelni. Gondom lesz rá, miképen teljesítik új hivatásukat.

Csöndben oszlottak el a katonák...
Jogos, igazságos volt-e az ítélet? Igen, mert I. Miklós hozta azt, ki isten, pápa, császár, bíró és — gavallér volt egy személyben.

az igazgatói teendővel is meglesz bízva. A most működő tanítók megbízása ugyanis törvényszerint lejárt, ezért vált szükségessé a tanító — választás. A pályázati kérvényeket augusztus 8-ig lehet beadni Mócz Kálmán ipartanodai bizottsági elnöknek, a kinél a pályázati feltételek is megudthatók.

Uj ártezi kut. Egy ártezi kuttal megint több lesz Szentesen. Ez uttal a Kigyó és Könyök utca keresztezésénél futnak ártezi kutat a környékheli háztulajdonosok saját céljaikra. Az ártezi kut furását *Sima* Bandi — néhai *Sima* Ferenc fia — vállalta el, a ki a furást a napokban meg is kezdi.

Uj leánynevelő intézet. A «Miasszonyunkról» nevezett iskolánének tanintézete Kiskunfélegyházán folyó évi szeptember 1-én megnyílik. Az intézet áll: 4 elemi, 4 polgári leányiskolából internátussal kapcsolatosan. A tanítókéző 1909. szept. 1-én nyílik meg. Egészséges lakás, tágas termek, ártezi vízvezeték, házi fürdő, modern berendezés, idegen nyelvek és zene oktatás, Prospektust megkérésre küld: Zárdaigazgatóság, Kiskunfélegyháza.

Gözmalom kibővítés. *Zsoidos* Ferenc mérnök értesíti a tanácsot, hogy a tulajdonát képező gözmalomát kibővíteti.

Rendőr a közbághidón. Az utóbbi időben divatba hozták a mészáros legények a közbághidón való civakodást. *Misztrik* Károly városi állatorvos megunta nézni az éles késekkel ellátott és felizgult mészáros segédek összekocanásait, emnélfogva ennek a türethetetlen állapotnak a megszüntetése végett elterjesztést tett a rendőrséghez. A helyettes rendőrkapitány elrendelte, hogy ezentul a közbághidón, a mikor vágás van állandóan legyen egy rendőr, a ki nyomban helyreállítsa a békét, ha netalán a mészáros legények egymással egyenetlenkednének.

Lórugás áldozata. Megirtuk, hogy a mult kedden *F. Nagy* István belső-ecseri tanujában *Óze* Demeter bérést a 10. fejbe rugta.

A súlyosan megsejtült embert a megyei közkörházba szállították. Az orvosi gyógykezelés hiábavalónak bizonyult, mert *Óze* Demeter a sérülés következtében elhalt. A rendőrség megindította a nyomozást annak kiderítése végett, vajjon a halálos baleset miatt nem vonható-e valaki felelősségre.

Elfogott zsebtolvaj. A vásárban egy fiatal ember *Szedler* Ferenc felsőparti lakos zsebéből kilopta az ezüst órákat lancelal együtt. Elesték és bekísérték a rendőrségre. A tolvaj először azt mondta, hogy *Kovács* Lajosnak hívják, de később kiderült, hogy *Nagy* Imre a neve, Szegedre való és mészáros segéd. A rendőrség a szegedi ügyészség fogházába vitette be a veszedelmes és többször büntetett zsebtolvajt.

Megvert öregember. *Horváth* Mihály 66 éves menházi apoltat az utóbbi időben *Hajdú* Jozsefné kiséri nő tartotta magánál gondozásban. Temészetes, hogy a város fizette a tartás díját, *Hajdúné* azonban brutalisan bánt az öregemberrel, szidta, megverte és többször felkötötte. A szerencsétlen öregnek a jobb combja is eltört. Most a kórházban ápolják. A «gondozó» ellen a bünvádi eljárást a rendőrség megindította.

Vásári forgalom. A most lezajlott nyári vásár jószag forgalma a rendőrség kimutatása szerint következő volt: felhajtott 1448 lo, 1096 szarvasmarha, 743 sertés és 841 juh. Eladott 235 lo, 608 szarvasmarha, 618 sertés és 124 darab juh.

Tűz. Kedden délután 3 óra tájban a Szentesi Takarékpénztár épületében tűz ütött ki. A *Szabó* Lajos kereskedő által bérelt padlason keletkezett a veszedelem. A padlason — gyúlékony anyagok — papiros és üvegeromagolásra használt szalma volt felhalmozva. Ezek gyulltak meg valakinek vigyázatlansága következtében. Szerencsére a tűzet hamar észrevették és így a tűzoltóknak

sikerült a tűzet elfojtani, mielőtt az kárt okozott volna a tetőzetben.

Vásári verekedések. Arnót Sándor napzsámok kellenél többet iszogatót a vásári sátrakban. Mőhr Sámuel koreszmáros sátorában már működött benne az alkohol. Tettekre készítette a becsudalkozott férfit. Minden ok nélkül megakarta székelni Weisz Pál pékmestert. Ha Hacker Sándor nincs jelen és nem akadályozza meg Arnót Sándort szándékában Weisz Pál alighanem véres fővel terül el a földön. De Hacker segített és Arnótot kibillentették közös erővel a sátorból. Ezt nem szerette Arnót. Mergelődött. Közben még másik koreszmásátorban sziverősítőt vett magába, aztán visszatért Mohr Sámuelhoz, a honnan csúfos módon kellett távoznia. Ekkor már Göbolyos Mihály is társul szegődött. Új verekedést akartak kezdeni, de a rendőrök közbeléptek és a két cimborát bevitték a közbághidón börtönébe. Vasárnap délután meg a lóvásártéren volt egy kis csetepaté. Három-négy legény: Török Károly, Lázár János, Berényi Imre stb. kaptak habja. Irgalom nélkül botoltak egymást. A legtöbb ütést szegény Lázár János kapta. Neki csupa vér volt a feje, a mikor a csatát a rendőrök beszüntették és a legényeket lefegyverezték. A kihágási eljárás folyik a nagyverű legények ellen.

Cigány verekedés. Nagy ribillió volt a napokban a purik közt, a mely egy kis habornak is beillt, mert vér is folyt. A verekedésben többen vettek részt. A főszerepet azonban *Malács* Miklós vitte, aki egy ásóval fejbe vágta *Kalpagos Szabó* Márit. A szerencsétlen asszony bünvádi feljelentést ett bántalmazója ellen.

Széna lopás. *Szedler* János kistőkei tanyájáról a mult héten ismeretlen tettes hat rudas szénát lopott el. A lopásról csak most vett tudomást *Szedler* megbizottja: *Sebesti* Ferenc, a ki napaszt is emelt a rendőrség-űel. A tolvajt keresik.

Bitang juh. *Szóllát* Imre tegnap előtt egy eltévedt kosbarányt vitt be a rendőrségre, melyet a bitang akolba helyeztek el. A bitang kost gadjája kellő igazolás után bármikor átvetheti.

Gyomorhajokat és minden oly bajt, mely erjedéssel van egybekötve, leggyorsabban és legbiztosabban a teljesen ártalmatlan «Sirolin-Roche» gyógyítja, mely a búkftakátrány elég elismert gyógyhatásait tartalmazza annak kellemetlen íze nélkül. Méregtelen, nem izgató és jóízű. A gyógyszerárakban kapható.

Irodalom.

(*) A «Vasárnapi Ujság» július 19-iki száma első helyén a most már végérvényesen lebontásra ítélt Nemzeti Színházat mutatja be mai, a 40-es és 60-as évekbeli formájában. Közül még érdekes képeket virággal díszített budapesti erkélyekről és ablakokról, Pörge Gergely rajzait a most már megszűnt váci-uti zsidó temetőről, dívatképeket, nyári saison képeket stb. Szépirodalmi olvasmányok: Krúdy Gyula regénye Farkas Imre és Fodor Viktor verse, Szűts Dezso elbeszélése Fogazzaro olaszból fordított regénye. Egyébb közlemények: dr. Oláh Gyula szabadságharc visszaemlékezése a vörös-sapkásokról, Bryan amerikai ölnökjelölt és Szalay Péter államtitkár arcképe, tárcacikk a hétről és még azonkívül a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet Közintézetek egyletek, Sakkjáték, Képtalány Egyveleg stb. «Vasárnapi Ujság» előfizetési ára negyedévre négy korona, a «Világ-kronika»-val együtt négy korona 80 fillér, Megrendelhető a «Vasárnapi Ujság» kiadóhivatálatban Budapest IV., Egyetem-utca 4.) sz. Ugyanitt megrendelhető a «Képes-Néplap» a legolcsóbb újság a magyar nép számára felévre két korona 40 fillér.

Nyílttér.)

Az »Üstökös«

a legjobb magyar vicclap.

Hetenkint 20 oldal, színes képek.

Előfizetés: félévre (jul. dec.) 6 kor.

" " negyedévre (jul. okt.) 3 K.

A ki a félévi előfizetést most beküldi ingyen kapja az 1907 évi teljes bekötött évfolyamot. (700 oldal vicc, kép, stb.)

Utalványcim: Üstökös, Budapest V. Szabadságtér 11.

*E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő

A kis méltóságos asszony.

— Regény. —

Írta: Sima Julia.

XVIII.

Gellériné szívélyesen kezdett társalogni Kázmér gróffal, és a gróf hamarosan úgy találta, ez a nő egyenes lelkű. Így azután Kázmér is őszinte mert lenni hozzá.

— Nagyon meg vagyok elégedve az öcsém választásával. — Mondá Gellérinének. — Már, ha az ember megházasodik, — szép legyen a felesége.

Gellériné mosolygott.

— A szépség, magában véve nem elég. — Viszony. A nőnek nem csak külsőleg, de mindenképp felett lelkileg kell szépnek lenni.

— Ebben igaz van. — Hagyja helyben a vélekedést Kázmér gróf, majd megjegyzi itt bizonyára minden öszpontosulva van, amit szépségnek lehet nevezni.

— Ami tölem telt, mondá az asszony, — én mindent megtettem, hogy úgy legyen.

Kázmér nem az igazi értelme szerint fogta fel a szavakat. Nem ismerte még Adélt. Ő úgy találta természetesnek, ha a leány olyan lesz, aminőnek az anyja óhajta nevelni. A leány elbájozóan szelíd, kedves és szeretetreméltó volt. A ki így látta, de nem ismerte őt, bátran állíthatta, hogy ez a világ legőszintébb lelkű, minden ravaszságtól ment leánya.

Elnék figyelemmel kísérte Kázmér gróf, Gellérit is. Őt már nem merete a nyílt lelkű emberek táborába sorozni. És az a gyanú is meglepte a lelkét, hogy a férj és feleség között nem sok szeretet és becsülés lehet.

De ha Gellérit figyelték, ő is figyelt ám! Egyáltalán nem érzett rokonszenvet az idősebb Kelendi gróf iránt.

— Ez a testvér, — gondola Gelléri ur, — még bajt idézhet elő. Nagyon leskelődő embernek látszik. Jó lesz figyelni!

Volt is alkalom a figyelésre, mert az eljegyzés igen szűk körben történt. Csupán Kázmér gróf és Gellérinek egy Budapesten élő nővére volt a férjével jelen, majd az esküvő alkalmával is, Kázmér gróf és Kádár Jenő lesznek a tanúk.

Vidám, megelégedett volt egyébként a hangulattal. A szép menyasszony most igazán nem gondolt arra, akinek most van az életben a legkeserűbb napja. Ő boldog. Ott ragyog az újján a jegygyűrű, grófné lesz. Teleszik neki minden és mindenki.

Szeretreméltóbb embernek tartja le-

endő sógorát, akinek minden szava, hízlegve marasztalva az ő szépségét.

— Hét varmegye legszebb asszonya az én sógornóm lesz. — Mondá Kázmér gróf a menyasszonynak.

Adél mosolygott.

Talán István megvesztegette önt?

— Ön? — kérde nevetve Kázmér gróf,

— Boocsánat édes Adél, engem nem szabad önnek nevezni!

— Talán csak nem fogom tegezni? —

— De igen! — Jelenti ki Kázmér gróf,

— engem is tegezni kell. — Majd hirtelen az öcséhez fordul?

— Mond, István, szabad-e engem más-

ként nevezni a menyasszonyodnak mint te?

— Engem is öcsének nevez! — felel

István, mire az egész társaság kacagni

kezd.

Gelléri ur esendét esinál azután dönt Adélnak, a vőlegényét és Kázmér gróftot tegezni kell.

Adél megbajtja a fejét és két kezét nyújtja a két grófnak, István a bal, Kázmér a jobb kezét megcsókolva, kijelentik, hogy ezentul csak te megszólíttat fogják használni.

István hálás pillantással köszönte meg bátyjának, hogy így könnyen kieszközölte számára a végtelennek látszó boldogságot. Adél őt te-nek fogja ezen túl nevezni.

Jó későre járt már az idő midőn a két Kelendi elbúcsuzott. Adél megkerdezte Kázmértől, látni fogja-e holnap még?

— Ne vedd kedves Adélka rossz néven, — feleli a kérdezett, — én reggel korán elutazom.

— És mikor találkozunk ismét?

— Nem sokára! — Hangzik a gróf felelete.

(Folyt. köv.)

Mielőtt

személy-, jelzalog- v. építés
Kölcsoniránt intézkednek
kerjen díjtalanul prospektust.
MELLER L. EGYED

BUDAPEST

IX., Lónyai-utca 7.

Telefon-Interurban

40-31.

13

Borsos Lajos

ácsiparos egy fűt tanoneznek azonnal felvesz.
Lakása: Rákóczi Ferenc utca 5. szám.

Teljesen új gabonaszákok

== kölcson kaphatók ==

iff. KOVÁCS SÁNDOR kereskedésében.

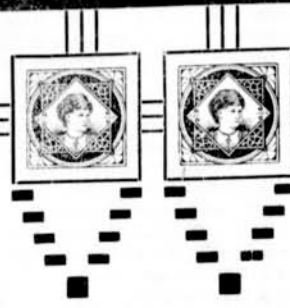
Szabados Józsefnek

A szentesi határban lévő 80 hold szántó-földje 2 részletben is örök áron eladó. Esetleg több évre haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet a tulajdonossal Kun-szentmártoni lakásán. 19-35

szabadalmazására vagy értékesítése előtt úgy Magyarországon, mint bármely külföldi államban forduljon a

„SZABADALMI ÚJSÁG”
szerkesztőségéhez BUDAPEST, VII. ker.
Erzsébet-körút 26 sz.

Kérje a „Szabadalmi Újság” ingyen mutatóvényszámát

Mindenki

aki látta az Egyetértés Vasárnapja című illusztrált ingyenes szépirodalmi mellékletet, elragadtatással beszélnek annak gyönyörű kiviteléről, a pompás összeállításról és az aktuális művészeti kivitelű képekről. Az Egyetértés Vasárnapja külön célra szerkesztett

saját

fényképészével megörökített a legaktuálisabb eseményeket, szépirodalmi részét pedig az irodalom legjelesebbjei állítják össze. Kötötető

szerencséjének

tulajdonítja az Egyetértés olvasói részéről az évtizedek óta tartó bizalmat, ezt meghálálja azzal, hogy kitűnően szerkesztett lapot ad és ingyen pártatlan kedvezményt, az Egyetértés Vasárnapját amely ismeretterjesztő tartalmánál fogva ép oly szívesen fogad a főúri család, mint a falu

kovácsa.

A nagy kedvezmény nem jelent tulkiadást, az előfizetési ár maradt a régi: Negyedévre 7 korona. — Ujjonnan belépő előfizetők megkapják az eddig megjelent mellékleteket. Kerjen mutatóvényszámot. Kiadóhivatal Budapest, Eötvös u. 32.

Találmányok